

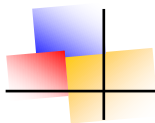

Zborové listy

Z obsahu:

*Slovo na mesiac
Spomienky na strýka Pala
Anglický puritanizmus*

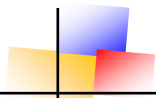
Slovo na tento mesiac

„Preto povedia toho dňa: hľa toto je náš Boh, na ktorého sme očakávali, a všetkých nás spasil; toto je Hospodin, ktorého sme očakávali! Plesajme a radujme sa v Jeho spasení!“ Izaiáš 25:9

V tejto časti Písma máme dve vzácne myšlienky. Prvá prezradzuje reč Božieho ľudu, ktorý sa spojil v očakávaní na Boha; druhá, že jeho očakávanie prinieslo ovocie.

Boh im zjavil samého seba a všetci mohli radostne povedať: „Hľa, toto je náš Boh, toto je Hospodin!“

Zo spoločného očakávania plynie moc a požehnanie, a tomu sa musíme naučiť. V neľahkých dobách sa spájajú ľudské srdcia; ľudia prestávajú dúfať v ľudskú pomoc a stávajú sa v očakávaní na Boha jedným srdcom. Nie je toto nutná potreba aj v našich cirkevných zhromaždeniach a na modlitebných hodinách? A nie je táto potreba v cirkvách a vo svete natoľko naliehavá, aby sme si ju usilovne žiadali? Neobjavujú sa v kresťanských cirkvách problémy, na ktoré ľudská múdrosť nestačí? Nie je tu dost' rituálov a racionality, formality a svetáctva, ktoré uberajú cirkvi silu? Nie sú to peniaze, radovánky a iná zaneprázdnenosť, ktoré otriasajú naším duchovným životom? Nie sú snáď duchovné sily našich cirkví úplne nedostatočné na to, aby mohli zápasíť s mocou hriechu a s odpadlivosťou v kresťanských krajinách a víťaziť nad pohanstvom? A nie je dané cirkvi v Božích zaslúbeniach a v moci Ducha Svätého dost' uistenia o tom, že v Božej sile bude môcť vykonať všetko, čo Boh od nej čaká? Alebo či nám spoločné čakanie na Boha neprinesie potrebné požehnanie na to, aby sme boli zmocnení Duchom Svätým

k plnému, užitočnému a požehnanému životu? O tom niet pochyb.

Ako pri osobných pobožnostiach, tak aj v spoločných zhromaždeniach by sme sa mali modliť, aby nás Boh naučil očakávať na Neho. Potrebujeme hlbšie presvedčenie o tom, že Boh môže a chce urobiť nad naše očakávanie. Potrebujeme pokornejšie a stále vedomie vlastnej bezmocnosti, presvedčenie o úplnej závislosti na Pánu Bohu a prebudené svedomie, že je najskôr nutné vzdať Pánu Bohu česť a slávu, že sa musíme naučiť dôverne očakávať na Neho. Boh nám chce zjaviť skrze Ducha Svätého tajomstvo svojej prítomnosti, že prijíma duše na milosť, aby im nakoniec ukázal svoju spasiteľnú moc. Jeho najvyšším cieľom je do viesť Božie deti do hlbín modlitebného a zbožňujúceho spoločenstva s Ním, do slávy svojej presvätej prítomnosti, aby pri odchode vedeli, že sa tu stretli s Bohom, že každú svoju žiadosť vložili do Jeho rúk a teraz ticho čakajú na Toho, ktorý dokonal všetko potrebné pre ich spasenie.

Toto je skúsenosť, ktorou sa zaoberá náš text. Boh splní svoje zaslúbenia prekvapujúcimi zárokmi svojej moci, takže každý veriaci v údive zvolá: „Hľa, toto je náš Boh, na ktorého sme očakávali, a všetkých nás spasil; toto je Hospodin, na ktorého sme očakávali!“ Aj my môžeme mať tú istú skúsenosť, ak pochopíme a prežijeme pri svojom očakávaní Jeho svätú prítomnosť, aby sme mohli vo svätej bázni zvolať: „Hľa, toto je náš Boh, toto je Hospodin!“ Toto nám chýba v našich modlitebných zhromaždeniach. Boží služobník nemá inú túžbu a slávnejšiu a požehnanejšiu úlohu, než je táto: vyviesť svoj ľud zo stanov, aby sa stretol s Bohom, aby priviedol každú dušu do Božej prítomnosti. „A tak teraz sme tu my

všetci pred tvárou Božou, aby sme počuli všetko,..." (Skutky 10:33).

Tieto Kornéliove slová nám ukazujú spôsob, ako pripravil Duch Svätý Petra na to, aby sa Kornéliovi priatelia stretli s Bohom. Čakať pred Božou tvárou, očakávať na Pána Boha, toto potrebujeme, ak chceme, aby nám Boh zjavil svoju prítomnosť. Spoločenstvo veriacich, zhromaždených k očakávaniu na Boha, vzájomné napomáhanie k tichému očakávaniu na Pána, otvorenie srdca na to, aby bolo všetko zlé v nás odkryté, zjavenie Božej vôle, vzrast novej práce, potreba nových spôsobov práce, to všetko nás vedie k tomu, aby sme zvolali: „Hľa, toto je náš Boh, na ktorého sme očakávali, a všetkých nás spasil. Plesajme a radujme sa v Jeho spasení!“ Duša moja, očakávaj jedine na Boha!

J.H.

Spomienky na strýka Pala

Strýko Palo sa narodil 24. 9. 1942 v Beniakovciach ako mladší z dvoch synov Emanuela a Barbory Roháčkovcov. Otec učil v Beniakovciach v malotriedke, potom sa stal riaditeľom ZŠ v Košiciach. Po jeho ťažkom úraze na motorke a dlhej rekonvalescencii štátne socialistické úrady využili možnosť a učiteľa, ktorý nezdieľal názory zhodné s budovaním socializmu, penzionovali. V čase jeho pôsobenia v Košiciach bolo napríklad možné schádzanie sa veriacich ľudí priamo v budove školy. Rodina sa presťahovala na Starú Turú do starorodičovského „Hrubého domu“, kde mamka dokázala uživiť rodinu s veľmi skromnými finančnými prostriedkami. Pomáhali si pestovaním zeleniny v záhrade a chovaním králikov v zadnom dvore.

Malý Palko zdedil niečo z bohémskej povahy svojho otca. Aj na fotke môžeme vidieť zachytený jeho šibalský pohľad a ležérny postoj, kde celý svet bol gombička a on si ho skúšal rôznymi bežárstvami. Mnohokrát museli rodičia riešiť kauzy – a niekedy to schytil namiesto Palka jeho starší brat. O mnohých príhodách sa rodičia ani nedozvedeli. Raz chlapci sami cestovali vo vlaku, skúšali si rozrobiť šumienku. Rozmiešali ju vo fľaši tak vehementne, že sa vzápätí obsah fľaše vystriekal po celom kupé. Mládenci vo veku 11 a 13 rokov si našli na zvyšok cesty iné miesto vo vlaku. Inokedy našli starý hrdzavý revolver, tak ho išli vyskúšať. Natiahli kohútik, našli cieľ – veľkú drevenú šopu, aby trafili. Kvôli bezpečnosti sa schovali za strom. Palko potiahol spúšť. Zaznela rana, ale Palko sa neradoval. Zmenil farbu v tvári. Spätný náraz úderníka mu prerazil necht na palci. Po čase to začalo aj hnišať, ale ako som povedal, rodičia sa to nedozvedeli.

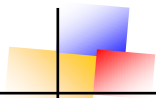
Palko rástol. Bol súčasťou prebudeneckej mládeže v Starej Turej a snažil sa byť jej stredobodom, čo sa mu aj celkom darilo. Dokázal vtipne rozprávať a vystrájať také

veci, že ostatní mládežníci od smiechu ledva stáli na nohách. Darilo sa mu aj v športe. Bol preborníkom v skoku do výšky. V duchovnom živote však chradol. Do rodiny vtedy znova násilne vstúpili orgány socialistického štátneho zriadenia. Do vyšetrovacej väzby zobrali skupinu mládežníkov a ich vedúcich, ktorí sa schádzali na svojich stretnutiach. Bol medzi nimi aj Palkov starší brat Vladimír, ktorý v tom čase začal študovať v Košiciach. Bol odsúdený paragrafom „za podvracanie republiky“, lebo „sa schádzali ako nedovolená skupina zakázaného spolku Modrý kríž v prírode zvanej háj“. Palka sa to následne dotklo tak, že mu nedovolili ukončiť strednú školu tak, že ho týždeň pred maturitou nepripustili ku skúškam. Namiesto vojenskej základnej služby sa rozhodol stať baníkom v Ostravsko-karvinskom revíri. Tam sa dostal pod pôsobenie evanjelického farára Vladislava Santaria. Bol to charizmatický vodca, ktorý dokázal roznieť život podľa evanjelia v širokej oblasti na Sliezsku. Palkovo srdce sa plnou silou rozohorelo pre Pána Ježiša a využil celú svoju neskrotnú energiu pre Neho.

So svojou manželkou Jankou sa presťahovali do rodných Beniakoviec, kde si postavili dom. Skúmal, aká by bola možnosť, aby sa mohol oficiálne venovať mládeži, hoci nebol farárom. Zistil, že v štátom schválených vnútrocirkevných predpisoch evanjelickej cirkvi sa môže kantor venovať pastoračnej činnosti pre mládež. Doučil sa kvôli tomu hrať na klavíri a organe, pretože ako malý chodil na klavír len dva roky, a naozaj sa stal kantorom!

Veľkú časť svojho voľného času venoval duchovnému vedeniu a budovaniu mládežníkov. Organizoval veľa letných táborov, stal sa z neho evanjelista. Nesmierne pútavo vedel podávať myšlienky. Neváhal sa kvôli téme primerane prezliecť a zaujať tak, aby nakoniec nebol viditeľný on, ale Kristus. Známy sa stal svojou srdečnosťou, úsmevom a bezprostrednosťou, s ktorou ku každému pristupoval.

Okamžite si potykal s každým novým človekom. Vysmieval sa zo škrobenosti farárov a vyžadovaná dôstojnosť duchovných predstaviteľov mu pripadala smiešna. Spolupracoval so všetkými, ktorým tiež išlo o evanjelium bez ohľadu na cirkevnú príslušnosť, najviac však v evanjelickej cirkvi či už s prebudeneckými farármi alebo laikmi – ako napríklad s Janom Vecanom. Pomáhal tiež pri distribuovaní duchovnej literatúry. Neskôr bol kvôli tomu vo väzení nejaký čas jeho syn Marek. Domácnosť prechádzala prehlídkami, sledovaním a inými ťažkosťami.

Skôr, ako sa na Slovensku stala známou rómska práca, on robil pre miestnych Rómov evanjelizačné stretnutia a osobne sa im venoval.

Keď som vyrastal, bol som prekvapený, aký je strýko Palko osobný. Malú chvíľu, ktorú sme kráčali blízko seba, využil na to, aby sa opýtal, ako sa mám a priateľsky ma poklepal po pleci alebo štuchol. Nekončilo to však len gestami. Využíval príležitosti alebo situácie, keď sa dozvedel o niekom, že je v núdzi a podporil ho. Ak sa spätne rozprávalo o jeho dare, nechcel o tom už počuť. Vďaka svojej vynaliezavosti dokázal zarobiť viac peňazí ako bežne ľudia zarábali v časoch, keď si boli „všetci rovni“, ale nikdy nezbohatol. Využil prostriedky na to, aby mohol obdarovávať. Zhromažďoval tak poklady v nebesiach.

Pán Boh si ho k sebe zavolať 6. 2. 2018. Škoda, že som nemohol byť pri jeho prekvapení, keď ho jeho záchranca a priateľ Ježiš doviedol k jeho vlastnému príbytku, akú hromadu pokladov tam našiel. Tiež množstvo priateľov, ktorí ho vítali pri nebeskej bráne, ktorým počas svojho života poslúžil, a sám si to ani veľmi neuvedomil.

Bohdan Roháček

Anglický puritanizmus (16. a 17. storočie)

1. ÚVOD

Puritanizmus bolo také mnohostranné a rozmanité hnutie, že žiadna krátka definícia ho nemôže vystihnúť. V istom zmysle však bol pokračovaním reformácie v Anglicku s tým rozdielom, že jeho opozíciou nebol rímsky katolicizmus, ako to bolo na kontinente, ale štátny anglikanizmus. Možno ho však vidieť aj ako predchodcu pietizmu, ktorý dával dôraz na individuálnu zbožnosť veriaceho človeka, hoci nie v pietistickom protiklade k intelektuálnemu poznaniu a štúdiu teológie.

Puritanizmus bol najskôr hnutím vo vnútri anglikánskej cirkvi za vlády ALŽBETY I., ktorého všeobecným cieľom bolo dosiahnuť úplnú kalvinistickú reformáciu v Anglicku. Puritanizmus sa neskôr stal aj životným štýlom, výkladom kresťanského putovania s dôrazom na osobné znovuzrodenie a posvätenie, domáce modlitby a prísnu morálku. Anglikanizmus po alžbetínskom usporiadaní sa stal „typickým anglickým kompromisom“ prijateľným pre tých, ktorí nemali záujem žiť podľa pravidiel ženevskej disciplíny. Puritánom sa táto *via media* (t.j. stredná cesta) anglikanizmu zdala zradou reformácie. Ich návrhy na pokračovanie reforiem boli veľmi rôznorodé, až tak, že niektorí historici odmietajú názov „puritanizmus“ ako označenie koherentného hnutia. Ich spoločným menovateľom však bol dôraz na spiritualitu bohoslužieb, cirkevné spoločenstvo (odtiaľ vznikla predstava zhromaždenej cirkvi) a cirkevnú disciplínu. Puritanizmus je v konečnom dôsledku mentalita, duchovný postoj, ktorý nájdeme v presbyterianizme, v separatizme, v nonkonformizme, v slobodných cirkvách a v baptizme.

Charakteristickým pre puritánov sa stal dôraz na Bibliu ako jediný a konečný zdroj zjavenia a učenia pre osobný, cirkevný aj spoločenský život. Čítanie Biblie po domoch a kázanie Biblie z kazateľní bolo stálou témou puritánskych kazateľov, z čoho vyplývala aj priorita: príprava kazateľov Biblie. Puritanizmus bol zároveň súčasťou kvasenia 16. a 17. storočia, ktoré viedlo k vzniku nových sociálnych modelov, nového rozmiestnenia obyvateľstva v rámci celej planéty (európska migrácia na Nový kontinent) a nového („moderného“) pohľadu na svet. V puritanizme má svoj pôvod nielen moderný separatizmus, ale aj niektoré politické teórie.

Puritanizmus je populárne chápaný ako pochmúrne a nepriateľské, hyper-kalvinistické náboženstvo. Štúdium histórie puritanizmu ale ukazuje, že prísnosť nevyplýva z neschopnosti oceniť krásy života, ale z hlbokého poznania a duchovnej skúsenosti vlastnej, skazenej ľudskej prirodzenosti a Božej prirodzenosti. Puritán mal zmysel pre humor a hlbokú úctu a odovzdanosť Bohu. Veril, že kresťania majú byť najlepšími manželmi, manželkami, rodičmi, deťmi, pánmi a sluhami, tak aby Božie učenie bolo oslávené a nerúhalo sa mu.

2. PURTANIZMUS ZA ALŽBETY I.

ALŽBETA začala svoju vládu za neistých podmienok. Len politickým manévrom mimoriadnej šikovnosti sa jej podarilo úspešne zvládnuť zvolený politický kurz. Hoci celkom otvorene sympatizovala s protestantmi a dávala to aj verejne najavo, predsa sa rozhodla nepopudiť proti sebe svojich rímsko-katolíckych poddaných príliš rýchlymi zmenami.

Výsledkom bolo náboženské vysporiadanie, ktoré malo byť rovnako vhodné pre obe strany.

2.1 Pramene a ciele puritanizmu

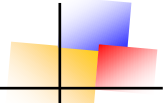
Tí, ktorí sa vrátili z exilu (do ktorého odišli za panovania „krvavej MÁRIE“), sa dostali pod silný vplyv Ženevy a Zürichu. Obdivovali dôkladný protestantizmus a úprimne chceli to isté vidieť aj v Anglicku ALŽBETY I. „Ženevské okuliare“ puritánov znamenali, že bohoslužby bez biblického podkladu sú urážkou Boha a organizácia a vedenie cirkvi má byť presne podľa novozmluvného opisu, t.j. cirkevná disciplína má byť zabezpečovaná staršími (presbytermi), ktorí sú volení členmi zboru. Títo presbyteriánsky ladení puritáni tvrdili, že všetci duchovní sú si vo svojom duchovnom úrade rovní - biskupi, presbyteri aj pastori.

Cieľom týchto agresívnych protestantských síl preto bolo očistiť bohoslužby od zvyškov rímskych pover, v každom cirkevnom zbore mať vážneho, duchovne zmýšľajúceho kazateľa a odstrániť kňazské rúcha, kľakanie pri prijímaní Večere Pánovej (ktorým sa uznávala transsubstanciácia), používanie prsteňa pri uzatváraní manželstva (čím sa manželstvo uznávalo za sviatosť) a znamenie kríža pri krste (ktoré im pripomínalo pohanské čarovanie).

Už r. 1564 sa už táto strana ľudovo nazývala *puritáni*, pretože chceli očistiť (purify) cirkev. Slovo bolo zrejme vytvorené katolíkmi ako posmech, ale separatistami bolo používané s hrdosťou, že odišli z nečistej cirkvi.

2.2 Spor o rúcha (Vestiarian Controversy)

Bol to prvý puritánsky spor s anglikanizmom. Diskusia o oblečení klerikov začala r. 1550 za EDWARDA VI., keď John HOOPER po návrate zo Ženevy odmietol biskupské miesto, ak mal nosiť predpísané rúcho. No HOOPER sa na CRANMEROVO naliehanie nakoniec prispôbil. Druhá časť tejto kontroverzie pokračovala na začiatku ALŽBETINEJ vlády, ktorá obnovila nosenie rúch v kráľovskej kaplnke.

Roku 1560 biskupi začali vyžadovať od kňazov, aby nosili predpísaný pluviál pri Večeri Pánovej a rochetu pri iných bohoslužbách. Protestanti sa proti rozhodnutiu postavili v parlamente a spor sa vyostřil r. 1566, keď canterburský arcibiskup Matthew PARKER (+1576) na kráľovnin príkaz vydal svoje nariadenia *Advertisements*, ktoré robilo určité rúcha povinnými. Za týchto podmienok mnoho puritánskych kňazov bolo zbavených miesta. V rokoch 1563-1567 nasledovala akási literárna vojna proti rúcham ako zvyškom pápeženstva, počas ktorej puritáni dostali svoje meno.

Začalo sa delenie v rámci puritanizmu. Niektorí sa podriadili a prijali aj významné cirkevné úrady v rámci štátnej anglikánskej cirkvi. Iní začali nahlas uvažovať, nakoľko má štátna moc právo zasahovať do záležitostí cirkvi a kde je hranica občianskej vlády v otázkach náboženského presvedčenia. Na začiatku všetci považovali „anglikánsky kompromis“ za dočasný. Teraz, po rozdelení konformistov („prispôsobených“) a non-konformistov („nepřispôsobivých“) došlo postupne k nasledovnému rozdeleniu:

PURITANIZMUS				
Štátna cirkev (konformisti)			Separatistinon- (konformisti)	
Anglikánski puritáni	Presbyteriáni (CARTWRIGHT)	Kongregacionalisti (JACOB) „Independenti“	Kongregacionalisti (BROWNE)	Baptisti (SMYTH, ROBINSON)

2.3 Anglický presbyterianizmus

Ďalší vývoj puritánských postojov je spojený s menom cambridgeského profesora Thomasa CARTWRIGHTA (1535?-1603). Ako profesor v Cambridge zastával sériu reforiem a stal sa otcom anglického presbyterianizmu. Učil, že v každej farnosti majú byť na udržiavanie disciplíny ustanovení starší (presbyteri). Pastori majú byť volení členmi cirkevného zboru a treba zrušiť úrad arcibiskupa a arcidiakona, pretože ich nenachádzame v Novej Zmluve. Toto bol prakticky presbyterianizmus a radikálnejší puritáni išli od tej doby týmto presbyteriánskym smerom.

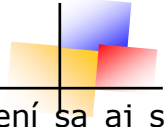
Presbyteriánsky puritanizmus bol populárny a rástol. Puritánski kazatelia sa od r. 1572 začali schádzať v akomsi parochiálnom presbytériu blízko Londýna a ďalšie skupiny vznikli na rozličných miestach krajiny. Asi v tom istom čase sa začali stretávania kazateľov a zbožných laikov s cieľom kázať a diskutovať, čo sa nazývalo „prorokovaním“ (prophesyings).

CARTWRIGHT a jeho nasledovníci sa nechceli oddeliť od anglikánskej cirkvi - chceli do nej dostať čo najviac puritánskych ideí, ale reformu čakali od vlády.

2.4 Prví kongregacionalisti

Pre iných zástancov dôslednej reformácie „od koreňov po vetvy“ bolo takéto čakanie neprípustné. Už r. 1567 vznikol takýto separatistický zbor odmietajúci anglikánsku cirkev, ale londýnske úrady niektorých členov uväznili.

Prvý významný zástanca kongregacionalistických princípov v Anglicku bol Robert BROWN (1550-1633), ktorý študoval v Cambridge za CARTWRICHTA (1572). Roku 1580 prešiel od pokročilého presbyteriánskeho puritanizmu k separatizmu. Roku 1581 založil nezávislý kongregačný zbor

v Norwichi. Čoskoro bol uväznený a po prepustení sa aj so svojim zborom vysťahoval do Middelburgu v Holandsku.

BROWNOV systém bol v podstate demokratický, ešte viac ako prax rannej kongregačnej cirkvi. Jediná cirkev je lokálne teleso veriacich, z ktorých každý má vlastnú skúsenosť viery v Krista, a ktorí sú s Ním a spolu navzájom spojení dobrovoľnou zmluvou. Kristus je Hlava, ktorá vládne v cirkvi prostredníctvom ľudí, ktorých sám učí. Každý cirkevný zbor si volí pastora, učiteľov a starších. Každý člen je zodpovedný za blaho celku. Žiadny zbor nemá právo autority nad žiadnym iným, ale ponúka im bratskú pomoc. BROWNE nezavrhol krst detí a jeho systém neprejavuje žiadnu vedomú závislosť na anabaptistických názoroch zo začiatku storočia.

2.5 Baptisti

Arcibiskupom z Canterbury sa stal slabý George ABBOTT (1611-1633), za ktorého vec anglikanizmu utrpela práve v tých veciach, v ktorých puritanizmus jasne pokročil. Separatistické hnutie z týchto rokov malo mať ďalekosiahle historické dôsledky.

Jednou z nových separatistických skupín bolo zhromaždenie v Gainsborough založené SMYTHOM, ktorý bol kňazom štátnej cirkvi. Okolo roku 1603 prijal puritánske zásady a r. 1606 sa vzdal svojho biskupského vysvätenia. Zbor v Gainsborough vybuďoval na separatistických princípoch. Roku 1608 sa SMYTH dobrovoľne vysťahoval so svojim zborom do Amsterdamu, kde sa dostal do styku s mennonitmi a podobne ako oni odmietol krst detí. SMYTH sa sám pokrstil (pomazaním na čele) a potom pokrstil Thomasa HELWYSA, vedúceho pracovníka zboru a 41 ďalších členov zboru. SMYTH sa v Holandsku stal arminiánom. Kongregácia sa neskôr rozdelila - jedna časť sa pod vedením T. HELWYSA a J. MURTONA vrátila do Anglicka a r. 1611 alebo 1612

vytvorila prvé baptistické zhromaždenie na anglickej pôde. Boli arminianskeho presvedčenia a stali sa známymi pod označením „všeobecní baptisti“ (General Baptists). Iná separatistická frakcia paralelná so SMYTHOVOU bola založená v Scrooby Williamom BREWSTEROM (1560?-1644). Od r. 1604 sa jej vodcom stal John ROBINSON (1575-1625), ktorý bol bývalým anglikánskym puritánom podobne ako John SMYTH.

Táto kongregácia v r. 1607 a 1608 nasledovala SMYTHOVU skupinu do Holandska, ale r. 1609 odišli do Leydenu. Časť tejto skupiny (101 ľudí) nakoniec emigrovala do Ameriky na známej lodi Mayflower a 21. decembra 1620 založili kolóniu Plymouth, ktorej obetavým a múdрым správcom sa stal William BRADFORD. Takto bol v Novom Anglicku zasiaty kongregacionalizmus. Táto skupina pod menom Pilgrim Fathers (Otcovia Pútnici) sa stala legendou patriacou k dejinám USA.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v stredu 30.6.2018

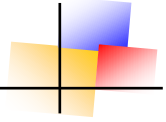
Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: J.Homišijn

Jazyková korektúra: I.Žežula

Grafická úprava: M.Petrejčík

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ **Modlitebné stretnutia:** v nedeľu o 9:30 v zborovej miestnosti
- ✚ **Biblické hodiny:** v stredu o 17:00 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti:** každú nedeľu v priebehu hlavného zhromaždenia

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

Kancelária zboru: 055/622 5424; kazateľ Rastislav Betina 0948 235 035

Ďakujeme za podporu práce zboru, jednotlivých zborových činností a aktivít vašim finančným darom na účet:

SK76 0900 0000 0050 2302 2870 - zabezpečenie každodenného chodu zboru

SK78 3100 0000 0043 5012 9742- pre investičnú Výstavbu Bardejovská

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška, Marcel Kuzma

Modlitebné podnety:

- ✚ Za brata kazateľa a jeho rodinu
- ✚ Za všetky stretnutia v zbore, za ich duchovný úžitok
- ✚ Za duchovnú jednotu zboru
- ✚ Za evanjelizačnú a svedeckú službu
- ✚ Za misiu doma a v zahraničí
- ✚ Za rodiny za výchovu detí v duchu evanjelia
- ✚ Za našich chorých a dôchodcov
- ✚ Za uzdravenie Zuzky, ktorá je vážne chorá

Program na mesiac jún 2018

Jún		Zmena programu vyhradená.
3.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina) Večera Pánova
4.	Po	17:00 English Bible reading group - The Meeting Place*
5.	Ut	10:00 Mami klub - The Meeting Place
6.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina) 17:00 English Bible reading group - The Meeting Place
7.	Št	16:00 English discussion group - The Meeting Place
8.	Pi	8:30 Mami klub Fit - The Meeting Place
10.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)
11.	Po	17:00 English Bible reading group - The Meeting Place
12.	Ut	10:00 Mami klub - The Meeting Place
13.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina) 17:00 English Bible reading group - The Meeting Place
14.	Št	16:00 English discussion group - The Meeting Place
15.	Pi	8:30 Mami klub Fit - The Meeting Place
17.	Ne	10:00 Zhromaždenie (brat M.Danel)
18.	Po	17:00 English Bible reading group - The Meeting Place
19.	Ut	10:00 Mami klub - The Meeting Place
20.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina) 17:00 English Bible reading group - The Meeting Place
21.	Št	16:00 English discussion group - The Meeting Place
22.	Pi	8:30 Mami klub Fit - The Meeting Place
24.	Ne	10:00 Zhromaždenie na BORDE (kaz. Rastislav Betina)
25.	Po	17:00 English Bible reading group - The Meeting Place
26.	Ut	10:00 Mami klub - The Meeting Place
27.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina) 17:00 English Bible reading group - The Meeting Place
28.	Št	16:00 English discussion group - The Meeting Place
29.	Pi	8:30 Mami klub Fit - The Meeting Place
1.7.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. R. Betina) Večera Pánova

* The Meeting Place adresa: Strojárska 1061/3, 040 11 Košice